

אמור

הדלקת נרות	צאת השבת	רביעית
19:14	20:06	21:01
19:13	20:04	20:58
19:16	20:07	21:01
19:13	20:04	20:58

*לנוהגים 40 דקות: 18:54

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עזר ארז שליט"א

רבי יהודה, רבי יוסי ורבי שמעון בר-יוחאי הוא לא יכול לסבול

מכוח ההודעה הזאת של אליהו הנביא, רבי יוחאי ורבי אלעזר יצאו מהמערה - הגמרא כבר לא היו בגדר בני אדם, אחרי שנים עשרה שנה ורבי אלעזר לא היו בגדר בני אדם לכן הם היו מלאכים ומלאך לא יכול לסבול את גשמיות העולם הזה ואת שטות העולם הזה לכן אומרת הגמרא שהם ראו אנשים שזורעים וקוצרים והם אמרו: עוזבים חיי-עולם ועוסקים בחיי-שעה

...לומד מהרשעים שבגיהנום

כל מקום שהם היו מסתכלים הם היו שורפים אותם מהקדושה שלהם - יצאה בת-קול ואמרה: להחריב עולמי יצאתם? תחזרו למערה, הם חזרו למערה לעוד שנה. נשים לב שיש הבדל מאוד-מאוד משמעותי בין השנים עשרה שנה שהם היו במערה לבין השנה הנוספת שהם היו במערה - 12 שנה זה היה מכוח הגזירה של הקיסר, השנה הזאת זה כבר בת-קול, השכינה גזרה עליהם את השנה הזאת. עברו 12 חודשים נוספים ואז רשב"י אמר לר' אלעזר: דינם של רשעים בגיהנום זה 12 חודש, דיינו לגזירה הזאת - מזה למד רשב"י שהם יכולים לצאת מהמערה, - שימו לב מאיפה רשב"י לומד שהוא יכול לצאת מהמערה, מהרשעים בגיהנום - מה הקשר של רשעים בגיהנום? זה לא מובן. הם יצאו מהמערה והגמרא אומרת שכל מקום שהיה מסתכל ר' אלעזר היה שורף אבל רשב"י היה מרפא. אומר הבן איש חי ועוד מפרשים מדוע ר' אלעזר שורף ורשב"י מרפא, מכיוון שהשנה השלוש עשרה הם היו צריכים להגיע ל"ג מידות של רחמים - אחרי שנים עשרה שנה הם היו מלאכים, אחרי שלוש עשרה שנה הם נהיו צדיקים, ידוע שר' נתן כותב שהצדיק יותר גבוה ממלאך, מלאך לא יכול לסבול את הגשמיות של העולם הזה, הוא לא יכול לסבול

הצדיק יותר גבוה ממלאך
בזה שהוא יכול לסבול
גם את כל בעלי העבירות
ואת כל הטומאה בעולם,
אחרי 13 שנה רשב"י הגיע
לזה. ר' אלעזר לא הגיע
לזה מכיוון שכתוב שסוד
הרחמים האמיתיים
של הצדיקים זה נקרא
י"ג מידות של רחמים
זה נקרא סוד הזקן
העליון. הצבע של הזקן
העליון זה לבן...

ראש-המדברים בכל מקום

ר' יהודה זה ר' יהודה בר אלעאי. ר' יהודה פתח ואמר: כמה נאים מעשיהן על אומה זו, תיקנו שווקים, תיקנו גשרים ותיקנו מרחצאות. ר' יוסי שתק ורשב"י אמר: כל מה שתיקנו לא תיקנו אלא לצורך עצמן, תיקנו שווקים להושיב בהן זונות, מרחצאות כדי לעדן את עצמן, גשרים כדי ליטול מהם כסף - כששלושת החכמים ישבו ודיברו היה איתם עוד יהודי בשם יהודה בן גרים - כל הראשונים כותבים שיהודה בן גרים לא היה אדם רע, נהפוך הוא יש מקום שכתוב שהוא היה צדיק, אבל בוודאי שהוא לא היה אדם שלילי - יהודה בן גרים הלך וסיפר את הדברים האלה, רשב"י ושאר הראשונים כותבים שהוא לא הלך במטרה להפיץ את הדברים, אלא הוא ישב וסיפר את זה לחברים שלו או למשפחה שלו אבל הדברים הגיעו למלכות, בפשטות המלכות הכוונה למלכות רומי. הדברים הגיעו למלכות והם גזרו על כל אחד גזירה לפי מה שהוא אמר, ר' יהודה ששיב את המלכות יהיה ראש-המדברים בכל מקום וזה מובא שכל מקום שהתאספו חכמי ישראל יחד, הראשון שתמיד פתח בדברים היה ר' יהודה. ר' יוסי שתק, על זה שהוא לא שיב את המלכות גזרו עליו שיגלה לציפורי ואילו רשב"י שגינה את המלכות גזרו עליו שיהרג...

נס אחד זה עינא דמיא ונס שני עץ חרוב

רבי שמעון בר-יוחאי ורבי אלעזר הלכו ולמדו כל היום תורה בביהכ"נ ואשתו של רשב"י היתה שולחת להם אוכל. כאשר ראה רשב"י שהגזירה מתחזקת ומחפשים אותם הוא אמר לבנו: אם יתפסו את אימא וחלילה יצערו אותה היא תגלה איפה אנחנו ואז הם ברחו למערה. 12 שנה ישבו רשב"י ור' אלעזר ולמדו תורה במערה והגמרא מספרת שנעשה להם 2 ניסים, נס אחד זה שנברא להם עינא דמיא (מעיין) והנס השני שנברא להם עץ חרובים וזה מה שהם אכלו כל השלוש עשרה שנה. הם ידעו שהם לא יוכלו להשיג בגדים אז כדי שהבגדים לא יתבלו הם חפרו בור וכיסו את עצמם בחול וככה הם למדו תורה 12 שנה. לאחר 12 שנה הגיע אליהו הנביא לפתח המערה ואמר כך: מי יודיע לבר-יוחאי שמת הקיסר והתבטלה הגזירה?

העלון מוקדש להצלחת כוחות הביטחון והחיילים היקרים שלנו,

ולרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריאות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנפלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם !

בעזרת השם, רק ביחד ננצח !!!

מהיכן המקור להדסים לכבוד יום שבת?

אותו סבא אמר להם שיש לו הדסים לכבוד שבת, כדי לברך עליהם - זה המקור שמברכים על הדסים בשבת. אז הם שאלו אותו: למה לך 2 אגודות של הדסים? אמר להם: אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו: ראה כמה חביבין מצוות על ישראל. אומרת הגמרא שהתיישבה דעתו של ר' אלעזר. מהסיפור הזה ר' אלעזר בן ר' שמעון הפסיק לשרוף את העולם, הוא הגיע בעצם לרחמים של רשב"י שהוא יכול לסבול את העולם - עד כאן זה בעצם הפשט של הסיפור בקצרה. נתבונן בכמה נקודות בסיפור הזה ונראה שבאמת הסיפור הזה פה הוא מאוד לא מובן. דבר ראשון השיחה של ר' שמעון, ר' יהודה ור' יוסי היתה זמן קצר יחסית אחרי חורבן בית המקדש השני. כידוע הרב של כל החכמים היה ר' עקיבא ור' עקיבא היה בן 68 כשנחרב בית המקדש השני, ז"א שר' שמעון, ר' יהודה ור' יוסי חיו גם בתקופת סוף בית המקדש השני, השיחה הזאת שהם ניהלו בינם לא היתה יותר משלושים שנה אחרי בית המקדש השני. מה שהרומאים עשו לארץ, כדי לקרב את זה לדעתנו ולהרגשתנו, זה לא פחות ממה שהנאצים ימח-שמם עשו בשואה

נחל של דם ירד מביתר עד למישור החוף
הרומאים הרגו בארץ מיליונים של יהודים, זה לא רק שהם החריבו את בית המקדש והחריבו את ירושלים אלא מספרת הגמרא על ביתר, היו שם מאות-אלפים ואת כולם הרגו. הגמרא אומרת שירד נחל של דם מביתר שהגיע למישור החוף וכמה שנים החקלאים הגויים היו משתמשים בדם הזה כדי להשקות את השדות, ז"א אין אומה רשעית כאומה הזאת - מתעוררת פה שאלה מאוד גדולה: איך יכול להיות שר' יהודה מגדולי התנאים יכול לשבח אותם? כדי להבין את זה, 10 שנים אחרי השואה יושבים 3 מגדולי הדור ואחד אומר: בוא תראה כמה נאים מעשיהם של האומה הזאת, הגרמנים הנאצים ימח-שמם, הם בנו בניינים, בנו בתים, פיתחו את גרמניה - יעלה על הדעת כזה דבר שצדיק כזה גדול ישבח את הרומאים? זה לא יעלה על הדעת דבר כזה

לכל נשמה יש למעלה ספר תורה פרטי
התירוץ הזה הוא מאוד קשה מכיוון ששם הגמרא אומרת שר' מאיר היה סופר סת"ם ורבי ישמעאל אמר לר' מאיר: תהיה זהיר במלאכתך כי שמיים וארץ תלויים בספרי תורה שאתה כותב ועל זה אומרת הגמרא שרבי מאיר היה כותב 'כותנת אור' עם האות אלף. לכן באמת זה שאלה גדולה מאוד, אומר הבני יששכר חידוש נורא

מאוד: באמת לכל נשמה יהודית יש למעלה ספר תורה ולעתידי לבוא כל יהודי יגלה את הספר התורה הפרטי שלו למעלה, הכוונה לפי שורש נשמת האדם ככה התורה מצטיירת למעלה. אומר הבני יששכר שר' מאיר כבר ידע את ספר התורה שלו למעלה - מי שידוע את הספר תורה שלו למעלה יכול לכתוב ספר תורה לפי מה שהוא יודע

או תוותרו או שתעשו פטרה

אומר הבני יששכר וכל זה מובא בשם רבינו האר"י הקדוש שכל תורה שתנא אמר זה היה תורה שהיתה נובעת משורש נשמתו, זה לא תורה שכלית אלא זה תורה נשמתית, הנשמה שלו כבר היתה מגלה את התורה הזאתי לכן אנחנו רואים שהיו בין התנאים מחלוקות עצומות, לכאורה למה אתם לא מוותרים אחד לשני, או שתעשו פטרה. הם לא יכולים להתפשר כי באמת אלו ואלו דברי א-לקים חיים, כל אחד אומר את זה לפי שורש הנשמה שלו. גם פה בשיחה שהיתה בין שלושת החכמים היא בכלל לא היתה במעשיה של רומי, נזכור שאין לנו אומה רשעית כמו רומי ולא יכול להיות שתנא ישבח את הרומאים אלא זה בכלל עניין אחר לגמרי. התנאים ידעו שעמ"י הולך לצאת לגלות של אלפי שנים, השנה זה יהיה 1951 מחורבן בית המקדש השני, הם ידעו ברוח הקודש שעמ"י הולך לצאת לגלות מאוד קשה עם הרבה מאוד ניסיונות וייסורים והסתרות פנים מאוד-מאוד קשות שהולך לעבור על כל הדורות בעם ישראל

בזכות המסירת נפש של 10 החגי מלכות
התנאים ידעו את זה, מה שהם פעלו בעבודה שלהם ובתפילה שלהם זה היה בשביל עמ"י לכל הדורות, דוגמא לדבר זה עשרת הרוגי מלכות שבעצם פעלו פעולה רוחנית בשביל עמ"י לכל הדורות. אומר רבינו האר"י הקדוש שאנחנו לא יודעים מה הם חסכו לנו בזה שהם קיבלו את המיתה בכזה שמחה ואהבה - אומר רבינו האר"י הקדוש שהם ביטלו את כל הפנימיות של הדין - מה שאנחנו עוברים זה רק החיצוניות של הדין, אם ח"ו היינו צריכים לעבור את הפנימיות של הדין ז"א שכל 30 שנה היינו צריכים לעבור שואה - בזכות המסירות נפש של עשרת הרוגי מלכות נחסך לנו כל הבחינה הזאת, לכן זה דוגמא שהם פעלו פעולה לכל הדורות. התנאים פה ישבו ודנו בשאלה אחרת לגמרי: איך נכון ומה צריכה להיות הדרך שעמ"י הולך להתמודד עם ההסתרות פנים ועם הגלות הגדולה שהולכת לעבור על כל הדורות?

הרומאים הרגו בארץ מיליונים של יהודים, זה לא רק שהם החריבו את בית המקדש והחריבו את ירושלים אלא מספרת הגמרא על ביתר, היו שם מאות-אלפים ואת כולם הרגו. הגמרא אומרת שירד נחל של דם מביתר שהגיע למישור החוף וכמה שנים החקלאים הגויים היו משתמשים בדם הזה כדי להשקות את השדות, ז"א אין אומה רשעית כאומה הזאת - מתעוררת פה שאלה מאוד גדולה: איך יכול להיות שר' יהודה מגדולי התנאים יכול לשבח אותם? כדי להבין את זה, 10 שנים אחרי השואה יושבים 3 מגדולי הדור ואחד אומר: בוא תראה כמה נאים מעשיהם של האומה הזאת, הגרמנים הנאצים ימח-שמם, הם בנו בניינים, בנו בתים, פיתחו את גרמניה - יעלה על הדעת כזה דבר שצדיק כזה גדול ישבח את הרומאים? זה לא יעלה על הדעת דבר כזה

חמי יצאה במפח נפש מהדין
נקודה נוספת שעוד יותר קשה על רבי יהודה, הגמרא במסכת ע"ז דף ב' עמוד ב' אומרת שלעתידי לבוא יכנסו כל האומות לדרוש שכרם מהקב"ה ומכיוון שרומי היא מלכות חשובה אז הם נכנסים ראשונים, הם יכנסו ראשונים. הקב"ה יגיד להם: על מה אתם רוצים שכר? מה עשיתם? הרומאים אמרו: בנינו שווקים ומרחצאות, עשינו גשרים וכל זה לכבוד ישראל. הקב"ה אמר להם: כל מה שעשיתם זה רק בשביל עצמכם, לא עשיתם שום דבר בשביל עמ"י ובשביל הקדושה. אומרת הגמרא שמלכות רומי יצאה במפח נפש מדינו של הקב"ה, ז"א שבעצם יש לנו גמרא מפורשת שאומרת שהקב"ה לא קיבל את הטענה הזאת שיש ברומאים איזה נקודה טובה, זה גמרא מפורשת

חז"ל הלבישו בסיפור דברי תורה עמוקים

בוודאי שר' יהודה בר אלעאי יודע את הגמרא הזאת, הוא גם יודע שהקב"ה דחה את הטענה של הרומאים אז איך יכול להיות שר' יהודה משבח את הרומאים, גם בפשטות הסברה אומרת שלא לשבח אותם ואתה גם יודע שהקב"ה ידחה את כל הטענות שלהם אז איך יכול להיות שאתה משבח אותם? נקודה נוספת זה שבאמת לכל אורך הסיפור השם רומי לא מוזכר אלא מה כתוב? או אומה זאת או מלכות. לכן מכוח השאלות האלה אנחנו צריכים לדעת שידוע שהאגדות בש"ס זה הכל סודות התורה, אדרבה האגדות שבש"ס הם סודות יותר גדולים מדברי הפשט של הגמרא, חז"ל הלבישו בדרך של מעשיות דברי תורה מאוד עמוקים, זה בעצם הפנימיות של האגדות שבש"ס. נקודה נוספת, אומר רבינו האר"י הקדוש יסוד מאוד גדול בהבנת העניין של התנאים, זה גם אצל האמוראים אבל זה עוד יותר אצל התנאים

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFEREREZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רחמי"ל בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | אמור

להסתכל על העוב של הקב"ה בהסתרה

זה היה הנושא של השיחה שלהם לכן הם לא מזכירים את המילה רומי אלא הם אומרים 'אומה זאת' אומה בגימטריה זה 52. יש מושג בקבלה שנקרא שם ב"נ (52), פירוש הדבר שזה הנהגת העולם הזה בפרט בזמן הצמצום וההסתרה - ר' יהודה הוא מצד שורש החסדים, אומר רבינו האר"י הקדוש שבכלליות יש לנו עבודה של 3 קווים, זה מושג שחוזר הרבה-הרבה פעמים בכתבי רבינו האר"י הקדוש, 3 קווים הכוונה שיש 3 יסודות בעבודה שלנו בכלליות, 3 יסודות בעבודה שלנו להקב"ה. השלוש קווים האלה זה נקרא קו הימין, קו השמאל וקו האמצע. הקו הימין זה החסדים, ר' יהודה הוא מצד החסדים. ר' יהודה אומר מה העבודה של החסדים בזמן ההסתרה: בוא וראה כמה נאים מעשיהם של אומה זו, על מה אנחנו צריכים להסתכל? על הטוב של הקב"ה שנמצא בתוך ההסתרה הזאת, העבודה שלנו זה לחפש את הנקודה הטובה של ההנהגה של הקב"ה בכל ההסתרות ובכל הצמצומים

לראות את החסדים של הקב"ה בכל דבר

בתורה ד' בליקו"מ רבינו אומר 'כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא שנאמר בהשם אהלל דבר בא-לקים אהלל דבר' השם זה החסדים, כשהקב"ה עושה לי חסדים אני אומר לו תודה. א-לקים זה השם של הדין שזה הצמצומים וההסתרה, גם אהלל דבר. זה מה שרבי יהודה אומר, העבודה

שלנו בזמן ההסתרה זה ללכת ולהתבונן ולחפש ולראות כל הזמן שכל מה שהשם עושה לנו זה הכל לטובתנו וידוע שזה עבודה מאוד-מאוד גדולה בבירור הדעת הנקודה הזאת לראות את החסדים של הקב"ה בכל דבר ודבר. אומר רבינו שככל שאדם זוכה לזכך את שכלו בבחינה הזאת לראות שבעצם הכל לטובה אז איזה תיקון אדם זוכה לעשות בדבר הזה? הוא מקבל דעת בדיבור שלו. על התורה הזאת ר' נתן כותב שיש דיבורים שהם בכלל לא נקראים דיבורים זה צפצופי-עופות, אדם מדבר שטויות, יושב חמש שעות ומדבר על פוליטיקה, על כדורגל ועל כדורסל, אומר ר' נתן שזה לא הגדר של הדיבור, דיבור זה דעת, זה לדבר על התורה על אמונה על קדושה, יראת שמיים וכו'..

המלכות = השכינה וההנהגה

מתוך התורה של רבינו מסביר ר' נתן איך אדם זוכה לדבר דיבורים של דעת: ככל שהוא זוכה יותר לראות את החסדים של הקב"ה זה נקרא שהוא מזכך את מוחו וזה בסוד הלובר העליון ואז האדם מקבל דיבורים של דעת, הוא מדבר על הקב"ה - זה מה שאומרת הגמרא, ר' יהודה אומר תסתכל בכל פרט ובכל בחינה ברחמים ובחסדים של הקב"ה. המלכות זה השכינה וזה ההנהגה של הקב"ה, מה גזרה

עליו המלכות? אתה תהיה ראש-המדברים בכל מקום. ראש זה עולם המחשבה, מדברים זה עולם התיקון - אתה תהיה שורש של התיקון של כל הצדיקים לקשר את המחשבה עם הדיבור, זה מה שהגמרא אומרת, אתה תקשר את הדעת עם הדיבור

ר' יהודה נתן לנו את הכוח לעבודה הזאת

כל השלושה תנאים לא פעלו את זה רק בשביל עצמם לגלות את זה אלא הם כיוונו בזה להכניס את המהלך הזה לעמ"י עד שיבוא משיח צדקנו, ר' יהודה נתן לנו כוח לעבוד את העבודה הזאת לכן כתוב שסתם מעשה בחסיד אחד שמובא בש"ס זה הולך על ר' יהודה כי הוא שורש החסדים וזה הבחינה של ר' יהודה. לעומת זאת ר' יוסי הולך בדרך אחרת, הוא שותק. ר' יוסי זה נקרא תיקון קו האמצע וקו האמצע עולה למקום הכי גבוה עד סוד הכתר העליון. איפה ראינו את זה? רבינו אומר בתורה ו' שעיקר התשובה זה ישמע ביזיונו ידום וישתוק וע"י זה עולה לכתר העליון - זה העבודה של ר' יוסי. ר' יוסי אומר שבשעה שמביזים את האדם או שהוא נכנס להסתרת פנים וצמצום אז הלב של האדם מוצף ברגשות של עצבות, כעס הקפדה וכו'

-העצה בזמן הזה זה השתיקה, ברגע שאדם מרגיש שהוא כל-כולו בוער בכעס או בצער או בעצבות צריך לדעת שאין עצה ואין תבונה - עכשיו זה עבודה של שתיקה כי ברגע שאדם שותק זה משכך את הלב, זה כמו ים סוער וכדי להביא להכנס לים צריך שהים יהיה רגוע - איך זוכים לרגיעה? תשתוק, צריך לדעת שזה כלל גדול מאוד. לא תמיד מצליחים לשתוק אבל עכ"פ צריך לדעת כלל מאוד גדול: תמיד כשהלב מוצף באיזשהו רגש עוצמתי, מה שאני חושב באותו זמן ומה שאני מדבר באותו זמן זה שטויות והבלים ודמיונות, אנחנו מדברים שטויות ודמיונות בזמן הזה אבל לפחות שנדע שאנחנו מדברים שטויות ודמיונות. לפני כמה חודשים הייתי באיזה בעיה של שלום בית, הבעל היה גבורות, הוא היה אש אז ישבתי ודיברתי איתו..

שתדעי לך מראש זה הכל שטויות והבלים

-אמרתי לו: תראה לא צריך לכעוס, צריך לקבל באהבה וכן הלאה. הוא אמר לי: אבל כשזה תוקף אותי אני לא מצליח לשתוק. אמרתי לו: אני מבין אותך, אני מזדהה איתך כי גם אני לא מצליח תמיד לשתוק אז אנחנו באותו סירה, אני מציע לך שתגיד לאשתך פעם-פעמיים בשבוע: כשאני כועס אני לא מצליח לשתוק אבל רק שתדעי מראש שכל מה שאני אומר לך זה הכל שטויות והבלים, תביני שעכשיו קיבלתי ראש של שטות וכל מה שאני אומר לך זה שטויות והבלים. לפחות תרגיע אותה כי היא

חושבת שאתה אומר אמת. תגיד לה שאתה מבין שזה הכל שטויות - בשעת הכעס ובשעת הרגש אדם מדבר מה שהוא מדבר אבל באמת העצה הכי טובה אם אפשר בזמנים האלה זה פשוט לשתוק. יש כזה משחק של ילדים שנקרא 'משחק השקט' אז שאדם יגזור על עצמו להיות בשקט ולא לדבר, זה למעשה העבודה של ר' יוסי לכן חז"ל אומרים שבכל מקום הלכה כמו ר' יוסי כי טעמו ונימוקו עימו. בפשטות אנחנו מבינים שטעמו ונימוקו עימו הכוונה שהוא היה מסביר אותה ומנמק את ההלכה טוב-טוב וקיבלו את זה

היה משמח את הלב בתורה

כל מקום שר' יוסי חולק עם תנא הלכה כמו ר' יוסי כי טעמו ונימוקו עימו - יש פה שאלה: כשאנחנו אומרים נימוקו הכוונה שהוא מסביר את ההלכה. מה הכוונה טעמו? שהוא גם מסביר את ההלכה אז למה צריך להגיד לשון כפולה טעמו ונימוקו עימו? אלא ר' יוסי בסוד השתיקה היה עולה לעולם הטעמים. עולם הטעמים זה נקרא עולם הניגונים, כמו שיש בתורה טעמים, נקודות, תגים ואותיות, ידוע שהטעמים של התורה זה הכי גבוה, זה נקרא סוד עולם הניגון. רבינו אומר שלכל תורה יש את הניגון שלה - ר' יוסי בסוד השתיקה עולה לעולם הטעמים, לעולם הניגונים לכן כשהוא היה מגלה תורה הוא לא רק היה מסביר את התורה אלא טעמו עימו, הוא היה מגלה גם את הניגון של התורה הכוונה שהוא היה משמח את הלב בתורה הזאת..

וחרב הוצאת מתערה שלפת נגד צורך

בחיי מוהר"ן רבינו אומר שאילו הייתי מגלה את הניגונים של התורות שלי היתה מתבטלת הבחירה בעולם כי כולם היו רצים אחרי הקב"ה. בכל תורה יש שכל של התורה ויש ניגון של התורה. הניגון של התורה זה עוד יותר גבוה מהתורה עצמה, זה השמחה. לפעמים אנחנו לומדים תורה ואנחנו מרגישים שמחה מאוד גדולה עצם השכל, עצם הידיעה של הדבר ועצם ההתחדשות של הדבר אבל מה שאנחנו מקבלים היום זה רק ניצוץ של הניגון. באמת הניגונים של כל תורה הם מאוד גבוהים וסוד השתיקה עולה למקום הזה - זה ר' יוסי בקו האמצע. ר' שמעון זה קו השמאל, קו הגבורות - אומר רבינו האר"י הקדוש שאין לך עבודה יותר קשה מהעבודה של תיקון הגבורות. צריך לעשות המתקה על העניין של הגבורות לכן בשיר של רשב"י כתוב 'נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש דת השערה, וחרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צרריך'..

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמיר, דביר-אהרון בן אילת, חוה, אהובת שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת מימיה, שמואל-אליעזר בן עדי, שולמית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה, מיריה בת נדרה, אבידן בן נחום.

לרפואת: שולמית בת גמאר, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שולמית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף גיב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארז בן מינה, עדנה בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, שיראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחת, ניסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה, אברהם בן לאה, שיראל בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, משה בן רבקה ויה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, שיראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, חננאל חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שולמית בת מסעודה, יוסף בן מלכה, מרת קדושי-מרון בתנוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, שיראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלילה, דוד בן מרים, סעדה בת שולמית, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סתר הי"ד בן לירן והילה, נאגי' בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סברס, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים. **ובן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה - אמו של הר"ה הרב עופר ארז שליט"א.**

מוקדש לעילוי נשמת נאגי' עבדו בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר הי"ד !!! **אור הדעת | אמור 3**

אם יש לצדיק עדין איזה בחינה של רע...

תיקונו ועבודתו של רש"י זה עניין הגבורות. עניין הגבורות בבחינה הזאת זה להתגרות ברשעים. לכל אחד יש עבודה לפי שורש נשמתו, העבודה של רש"י זה לא לפחד מהרשעים ולהתגרות בהם, כאשר צדיק נכנס לעבודה כזאת זה עבודה הכי קשה והכי מסוכנת מכיוון שאם לצדיק יש עדין איזה בחינה של רע בתוכו ואין צדיק שיעשה טוב בארץ ולא יחטא כי אחרי הכל גם אדם שעובד את הקב"ה במסירות נפש אבל עדיין זה לא ראייה שבפנימיות הלב שלו הוא נקי לגמרי, יכול להיות שיש לו קצת הקפדה, יכול להיות שיש לו קצת גאווה, לא הרבה אבל אולי יש לו עוד איזה מידות או תאוות שעדיין לא מתוקנות, כשצדיק נכנס לעבודה של גבורות שזה להתגרות ברשעים זה מסוכן מאוד כי כל נקודה רעה שיש בו, קודם כל דנים אותו על הדבר הזה לכן זה הסכנה הגדולה שהוא יכול לעורר על עצמו את מידת הדין

חייב להמית כל נקודה של יצה"ר בתוכך

מה זה להתגרות ברשעים? זה לעורר את מידת הדין על הרשעים, זה לתבוע עונשים על הרשעים, לקטר על הרשעים - ברגע שבא צדיק ומקטר על הרשעים צריך לדעת שבשמיים אומרים לו: בסדר צריך לקחת את הרשעים ולהעמיד אותם לדין? בסדר גמור אנחנו מקבלים את הטענה שלך אבל אנחנו הוגנים, אתה עוררת את מידת הדין אז אתה הראשון שנכנס לדין לכן זה מסוכן מאוד להכנס לעבודה הזאת, לכן אומרת הגמרא שגזרה עליו המלכות? שיהרג. המלכות זה סוד השכינה היא אומרת לרשב"י: אתה רוצה להכנס לעבודה כזאת להתגרות ברשעים אז אתה צריך לקיים בעצמך 'אדם כי ימות באהל' אתה חייב להמית כל נקודה של יצה"ר שיש בתוכך. הצדיק השלם שנכנס לעבודה של להתגרות ברשעים חייב להיות במדרגה של אדם הראשון שלפני החטא לכן אומרת הגמרא שגזרו עליו ללכת ולהמית את עצמו באהלה של תורה ע"י זה לא יהיה לך שום קשר של נקודה של גשמיות העולם

יכול אני לפטור את כל העולם סלח מן הדין

כל נקודה של גשמיות העולם זה מעורר קטרוג על האדם - רשב"י הבין את זה לכן הוא אמר לר' אלעזר הולכים לבית כנסת ולא יוצאים משם, יומם ולילה נשב ונלמד תורה. כשהגזירה התחזקה הבין רשב"י שזה לא מספיק העבודה הזאת לשבת כל היום בבית כנסת וללמוד תורה, זה דבר גדול מאוד אבל זה לא להיות במדרגת אדם הראשון לפני החטא - כדי לבטל כל רע צריך לקיים כפשוטו מה שהתורה אומרת בפרשת חקת 'אדם כי ימות באהל' אנחנו חייב לבטל את עצמנו. אדם שהוא מת קוברים אותו באדמה, אמר רשב"י בוא נכנס למערה ונקבור את עצמנו כמו שקוברים מת - מברית העולם לא היה אדם שלמד 13 שנה תורה כשהוא קבור באדמה, רשב"י ור' אלעזר היחידים שלמדו ככה תורה 13 שנה, אומרת הגמרא שזה לא דבר פשוט. בהמשך הגמרא מספרת שר' פנחס בן יאיר שהיה חותנו של רשב"י ראה אותו ברחצה אז הוא ראה את העור שלו, יש אומרים שהוא היה לגמרי חלודה, יש אומרים שזה היה כמו אדמה, היה אפשר לשתול ערוגות על העור של רשב"י. ר' פנחס בן יאיר התנא הגדול ראה את זה והתחיל לבכות, הדמעות ירדו על העור של רשב"י והוא התחיל לצעוק מכאבים, אסור לגעת בעור כזה, לקח שנים עד שריפא

את זה - עד הניגוץ הייסורים של המערה. בגמרא במסכת סוכה (דף מה) אומרת הגמרא: אמר ר' שמעון בר-יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין

ר' יוסי זכה לעשות תשובה עצומה ונראית

למה לא אמרו את זה תנאים אחרים שגם הם יכולים לפטור את העולם מהדין? כולם היו קדושי-עליון וצדיקים, למה דווקא רשב"י אומר אני ור' אלעזר יכולים לפטור את העולם מן הדין, רשב"י במסכת סוכה אומר: בזכותי, אני סובל כל עונותיהם ופוטון מן הדין. רשב"י נכנס למערה כדי לבטל כל נקודה של רע ממנו כי מצד שורש נשמתו הוא היה חייב לבטל כל נקודה של רע כדי להתגרות ברשעים. אומר הבן איש חי בן יהודע 'נעשה אדם נאמר בעבורך' הכוונה שר' שמעון ור' אלעזר זכו להיות במדרגת אדם הראשון שלפני החטא, הם ביטלו את הכל. אדם הראשון עשה תשובה אל הקב"ה אמר לו: אתה תחזור למדרגה שלך לאחר מיתה, חייב לעבור מיתה כדי להגיע למדרגת אדם הראשון שלפני החטא - רשב"י ור' אלעזר עברו את זה במערה, הם עברו את התיקון כי עפר אתה ולעפר תשוב במערה לכן הם זכו להיות במדרגת אדם הראשון שלפני החטא. לנכד של רשב"י, הבן של ר' אלעזר קראו ר' יוסי, מספרת הגמ' במסכת בבא מציעא שהוא היה שבאבניק אבל הוא זכה לעשות תשובה עצומה ונוראית עד שהוא היה במדרגת לימוד התורה כמו רשב"י ור' אלעזר

עץ חרוב זה מרמז על ענין של החורבן.

מספרת הגמרא שכשר' יוסי נפטר רצו להביא אותו למערה במירון, היה שם נחש בפתח המערה והוא לא נתן להכניס אותו, אז כל העם שהביאו אותו אמרו: באמת הוא בעל תשובה וצדיק אבל הוא לא במדרגת רשב"י ור' אלעזר, מספרת הגמרא שיצאה בת קול ואמרה: לא, הוא במדרגת רשב"י ור' אלעזר, אין לו זכות להיקבר במערה פה כי הוא לא עבר את השלוש עשרה שנה של הייסורים במערה, על זה אומר הבן איש חי שהנחש הזה שהיה על פתח המערה זה לגלות לנו שרשב"י ור' אלעזר תיקנו את בחינת הנחש לגמרי בשלוש עשרה שנה האלה - בשביל זה רשב"י נכנס למערה ובאמת כל העניין שלו היה לגלות את עץ החרוב ואת עינא דמיא שזה סוד המעיין, מה הכוונה? רבינו האר"י הקדוש אומר שעפ"י התורה ועפ"י הזוהר כל עולם נקרא עץ, אילן. לכן יש עץ החיים יש עץ הדעת טוב ורע ורבינו האר"י שמתאר את כל העולמות קרא לספר הגדול שלו עץ החיים, כפ"י הקבלה יש סיבה למה עולם נקרא בשם עץ או אילן. הגמ' אומרת שנברא לו עץ החרוב כי הוא בא לתקן את חורבן העולם אחרי חורבן בית המקדש השני לכן נברא לו עץ החרוב לרמז את העניין הזה..

נכנס כדי לבטל כל רע וכל קטרוג

איך רשב"י מתקן את עץ החרוב שזה החורבן? על-ידי המעיין שנברא בדרך של נס. המעיין זה התורה כי אין מים אלא תורה, בזכות זה שהוא תיקן את עצמו בכזאת בחינה היה לרשב"י רשות לגלות את כל הזוהר הקדוש וידוע מה שאמר רשב"י בעצמו: בהאי חיבורא יפקון מן גלותא, ז"א שסודות התורה שהוא גילה הם בעצם היסוד והדרך של כל הגאולה של עם ישראל וזה המלחמה שהוא נכנס: לבטל כל רע וכל קטרוג מעל עצמו ואז היה לו את הרשות לגלות את הזוהר הקדוש.

פינת ההתחדשות

עצות ב"שוב"

ב

גלות מצרים

יִשְׁנִים יָמִים וָזְמַנִּים שְׁאָדָם לֹא רֹאֶה אֶת הָאֹרֶשׁ שֶׁל הַסִּיעָתָא דְשִׁמְיָא, וְזֶה מְגִיעַ כְּמוֹ מִפְתַּח חֶשֶׁךְ. פְּתָאם הָאָדָם קָם בְּבִקְרָא וְלֹא זֹכֵר מִי הוּא, מָה הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, הוּא אֵבֶד אֶת הַדַּעַת שְׁלוֹ. זֶה גִּלּוּת מִצְרַיִם. וְצָרִיךְ לַדַּעַת שֶׁזֶה קוֹרָה בְּצוּרָה לֹא טְבֻעִית, זֶה לֹא קֶשׁוּר לְמַעֲשִׂים וְלִמְצָב שֶׁל הָאָדָם, אֵלָּא שְׁבִפְעוּלָתֶיהָ שֶׁל הַהִשְׁגָּחָה פְּתָאם

לִוְקָחִים לְאָדָם אֶת הָאֹרֶשׁ בּוֹ הוּא נִמְצָא. וּבְדוֹר שְׁלֹנוֹ הַמַּעֲבָרִים בֵּין מִצְרַיִם לְמִצְרַיִם הֵם מְאֹד מְהִירִים, זֶה אֶחָד הַבְּרוּרִים שְׁלֹנוֹ בְּעִקְבָּתָא דְמִשְׁיָחָא, הַמַּעֲבָרִים הַקִּיצוֹנִיִּים הָאֵלֶּה בֵּין הָאֹרֶשׁ הַגָּדוֹל, הַדַּעַת שְׁנִפְתַּחַת, לַחֲשֹׁךְ שְׁמִיגִיעַ פְּתָאם. בְּזִמְנִים הָאֵלֶּה חָשׁוּב שֶׁהָאָדָם יָדַע מָה הוּא נִדְרָשׁ לַעֲשׂוֹת וּמָה הוּא לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת. בְּעֶקֶר צָרִיךְ לַדַּעַת שֶׁלֹּא נִדְרָשׁ מִמֶּנּוּ לְהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִהַמְצָב בּוֹ הוּא נִמְצָא. "אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עַצְמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים", גְּאֻלָּה אֲנַחְנוּ אַף פַּעַם לֹא עוֹשִׂים, אֶת זֶה לּוֹמְדִים מִהַגְּלוּת הָרַאשׁוֹנָה, מִגְּלוּת מִצְרַיִם. זֶהוּ כָּלל גָּדוֹל שֶׁמְדַרִּיךְ אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ,

הַהֲבִנָּה שֶׁלֹּא אֲנִי הַכִּנְסָתִי אֶת עַצְמִי לַחֲשֹׁךְ וְלֹא אֲנִי אוֹצִיא אֶת עַצְמִי מִמֶּנּוּ. זֶה הַבִּנָּה שֶׁמְבִיאָה הַרְבֵּה שְׁלוֹת נֶפֶשׁ וְכֹחַ לַעֲמֹד בְּמַעֲבָר עַד שִׁסְתִּים. אֵלָּא שֶׁעֵקֶר הָעֲבוּדָה זֶה הָאֲמוּנָה. שֶׁה' הוּא הַגּוֹאֵל, וְגַם אִם אֲנִי לֹא רֹאֶה עֲכָשׁוּ כָּל דֶּרֶךְ לַצֵּאת מִפֶּה, ה' אֶכֶן יוֹצִיא אוֹתִי מִזֶּה. אֵין לִי מִשְׁגַּא אִיד, אֲבָל אֲנִי סוֹמֵךְ עָלָיו. וְדוֹקָא כָּכָל שֶׁהַגְּלוּת יוֹתֵר עֲמָקָה תִּתְּגַלֶּה יוֹתֵר הַבְּחִינָה שֶׁל "אֲנִי וְלֹא מִלֵּאדָּה, אֲנִי וְלֹא שְׁרָף", שֶׁרַק הַקֶּב"ה בְּעַצְמוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַמְצָב בּוֹ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים, וְזֶה עֵקֶר הַתִּקּוּן שֶׁל זְמַנִּי הַגָּלוּת.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)

מוקדש לע"נ אבידן מורי בן מלכה הי"ו
ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה